

Hou me los

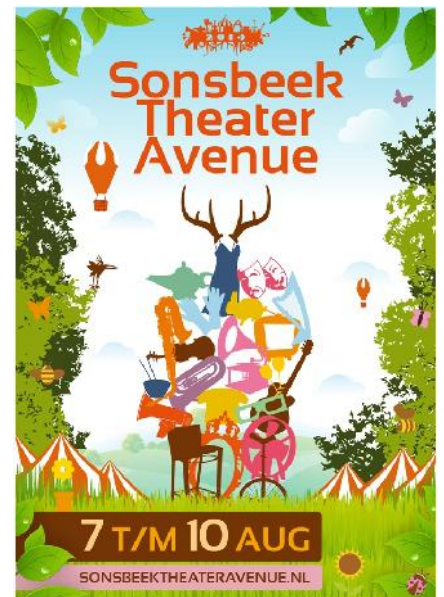
Sonsbeek Theater Avenue, 10 aug 2014

In de Spiegeltent van het Kwartiermakersfestival zie ik deze voorstelling.

De hoofdpersoon vertelt en zingt over hoe zij als kind zich beschermd voelde door haar grote broer. En hoe die grote broer verandert in een ontoegankelijke man, die ruzies veroorzaakt. En dat hij tenslotte ziek blijkt te zijn.

En ik word meegesleept: er wordt slagroom geklopt; slingers zitten in de knoop, ovenwanten praten tegen elkaar en de kaarsjes op de taart worden aangestoken.

Het zijn deze huiselijke beelden, die maken dat het is alsof ik in de keuken van de hoofdpersoon zit. De manier waarop Nynka speelt versterkt dat nog eens. Het is alsof ze me haar verhaal vertelt, als of ik bij haar aan de koffie zit terwijl zij haar huishoudelijke werk verricht.

Er wordt veel gezongen in dit stuk. Met heldere toegankelijke stemmen. Vooral het wiegelied raakt me diep. Ik voel als moeder mee. Maar niet met afstandelijke publieksontroering, maar alsof het mijn eigen zorgen zijn, die uitgesproken worden.

En ondertussen valt de stroom in de festivaltent uit; kortsluiting als gevolg van overtrekkend noodweer. De muzikant van deze voorstelling verruilt het elektronische keyboard voor zijn accordeon en de actrice tikt een keer tegen haar microfoon: nee, ze zullen het op eigen kracht verder moeten doen. En dat doen Nynka en Rob dus. Alsof het heel normaal is. Alsof het erbij hoort. Alsof het één van de vele bedachte en geregisseerde metaforen van de productie is.

De beklemming van het weten, dat is wat me bekroop.

Het is goed om te weten, dat het gedrag van de broer het gevolg is van zijn ziekte.

Maar het is erfelijk. En wat betekent dat voor de toekomst van jezelf en je kinderen?

Het publiek was aandachtig en stil. Soms een knikken in herkenning. Zuchten in ontroering. Ik ben zo blij dat dit in het kader van het Kwartiermakersfestival uitgevoerd werd. Vaak is het een reeks voorstellingen op amateurniveau. Deze voorstelling tilde de andere optredens mee naar een hoger plan. Voor een embedding van een festival als dat van het Sonsbeek Theater Avenue vind ik dat een gouden keuze!

Mirjam Giphart